Круглы стол

«Краявіды маёй вёскі»

“Дзе нарадзіўся, там і згадзіўся”

Дзівосны наш край – наша маленькая радзіма, дзе мы нарадзіліся, жывём і працуем.

Наша маленькая Радзіма – гэта вёска Баравое, Лельчыцкага раёна, Гомельскай вобласці.

Дубы наўкол гамоняць
Рэчка Убарць сінізну нясе
На світанні ходзяць ціха коні
Кінуўшы адбітак на расе

Наша прырода

Ва ўрачыстай цішыні песцяцца нагрэтыя сонцам бары, у дубравах не зварухнуцца магутныя дубы-асілкі, цвіце на ўзлесках пахучы чабор

А якія людзі ў нас жывуць!

Працавітыя і добрыя!

Сумленныя і сціплыя!

Адказныя і

А зараз мы з вамі адправімся ў далёкае мінулае, каб даведацца, адкуль пайшла назва нашай вёскі.

Не кліч, не кліч –
Мне ўдалеч добра крочыцца,
Аддамся я шляхам, вытокам, недрам
Бо мне ў душу стагоддзяў глянуць хочацца
Нібы ў акно, расчыненае ветрам.

А пачыналася ўсё каля 500 гадоў назад

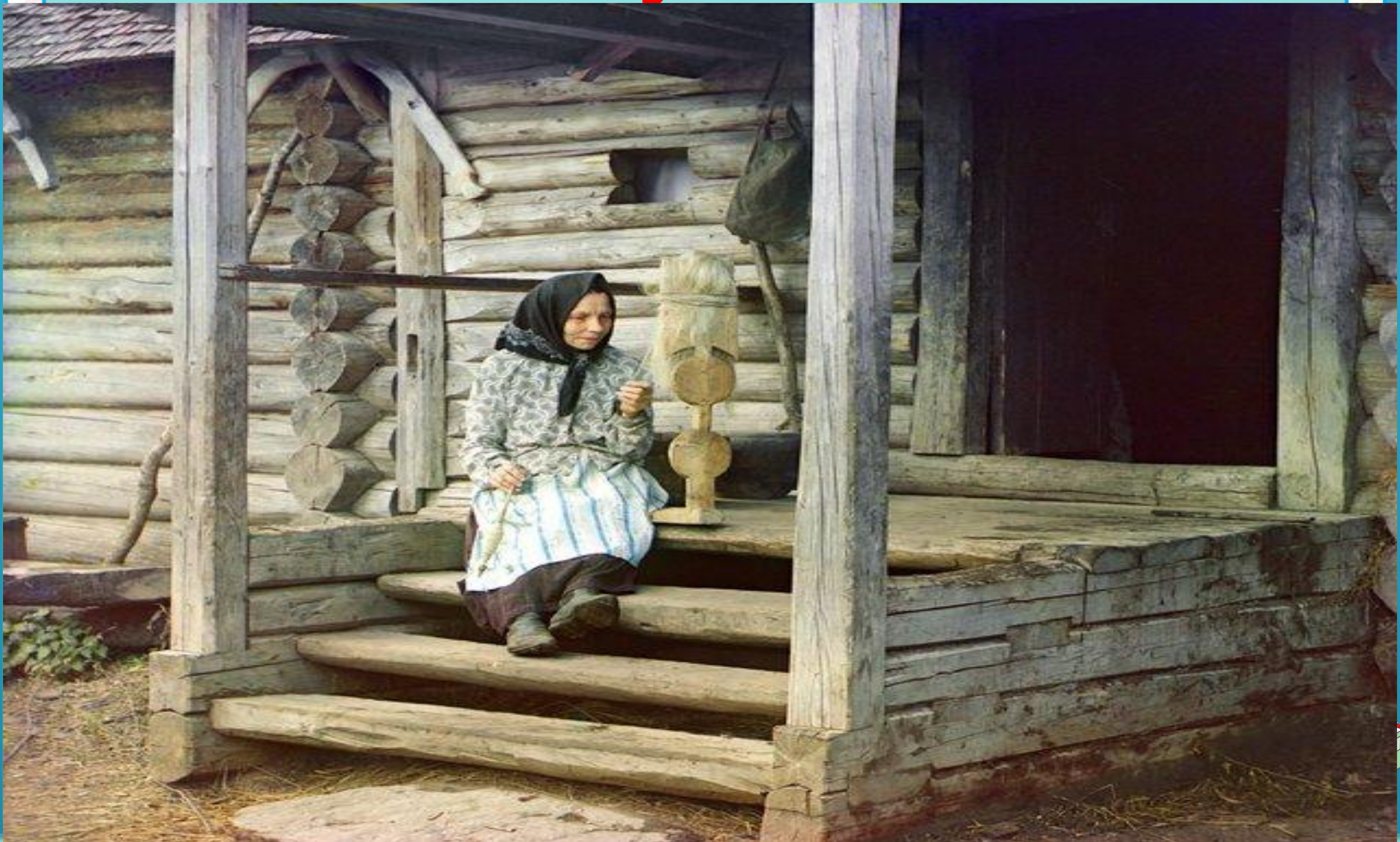

Назва вёскі

Вёска Баравое размешчана на рацэ Убарць. Назву сваю яна бярэ ад слова “бор” – значыць сасновы лес. Даўным даўно на гэтым месцы рос вялікі сасновы лес.

Калі ўзнікла вёска?

Час заснавання нашага населенага пункта да цяперашняга часу застаецца невядомым.

Вёска Баравая, цяпер Баравое, у летапісах упершыню ўпамінацца *<u>3 студзеня 1763 года.</u>*

У 1885 годзе на тэрыторыі вёскі працавала мельніца, дзейнічала хлебазапасная крама.

У 1886 годзе - у вёсцы 108 двароў, 742 жыхары, а ў 1910 годзе існавала народнае вучылішча, якое пасля стала называцца школай 1-ай ступені.

Школа размяшчалася ў наёмнай сялянскай хаце. У ёй навучаліся 39 вучняў (з іх 8 дзяўчынак).

Гістарычныя помнікі

У самым цэнтры вёскі знаходзіцца царква. Першапачаткова тут былі могілкі, на якіх стаяла часоўня. А ў 1865 годзе пабудавана царква, па форме падобная на прамавугольнік.

Яна была асвечана ў імя Святой Троіцы.

2009/12/06 16:10

Каменная Баба

Калісьці, даўным-даўно на месцы вялікага сасновага лесу было поле. На гэтым полі жанчына з дачкой жыта жалі.

Дачка лянавалася, не хацела жаць. У гэты час хмара стала надыходзіць. Маці стараецца з усіх сіл, а дачка трошкі пажне і стаіць.

Маці пачала на яе крычаць: “А чаго ж ты стаіш, каб ты каменем стала”. Гром ударыў і дачка ў камень пераўтварылася.

Ваенныя гады

Было ў салдата два полі,
поле, дзе кветкі ірваў,
бегаў з сябрамі на волі,
і поле, дзе ён ваяваў.

Вялікая Айчынная вайна прынесла шмат бед, пакут і слёз многім людзям. Не абышло гэта ліхалецце і нашу вёску.

Перад пачаткам вялікай Айчыннай вайны Баравое налічвала 252 двары, 1256 жыхароў.

У верасні 1943 года нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўсю вёску і забілі 33 жыхары.

У час вайны загінулі 129 воінаў, нашых аднасяльчан

На мясцовых могілках у брацкай магіле захаронены 3 салдаты і 4 партызаны

Сучасная вёска

На сёняшні дзень Баравое – вёска, цэнтр Бараўскога сельсавета і мае статут аграгарадка

Геаграфічнае становішча вёскі: яна размешчана ў 24 кіламетрах на паўднёвы захад ад Лельчыц, 239 кіламетраў ад Гомеля.

РЭСПУБЛІКА БЕЛАРУСЬ
БАРАЎСКІ СЕЛЬСКІ ВЫКАНАЎЧЫ КАМІТЭТ
САВЕТ ДЭПУТАТАЎ
БОРОВСКОЙ СЕЛЬСКИЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ
СОВЕТ ДЕПУТАТОВ

З кожным годам вёска расце, будуецца і прыгажэе. На яе тэрыторыі размешчаны: лясніцтва Мілашавіцкага лясгаса, участак Ельскага леспрамгаса, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, фельдшарска-акушэрскі пункт, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, 4 крамы.

Так выглядае сучасная вуліца

Гульня “Словы”.

Вядучы называе слова, сказ або словазлучэнне, а вы ўспамінаеце, што яно азначае.

- 1)Каменная Баба -….
- 2) Царква - …
- 3) Убарць - …
- 4) Літоша - …
- 5) Помнік - …

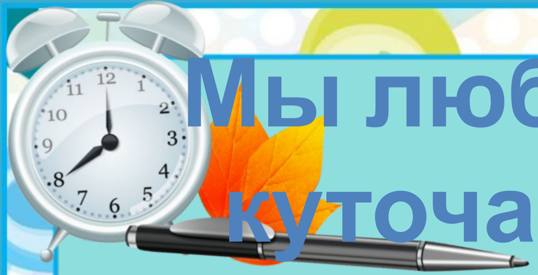

Мы любім сваю вёску, маленькі куточак прыгожай беларускай зямлі.

Мая Айчына – поле, нівы.
Над Нёманам зялёны гай.
Прыгожы Брэст і Мінск шумлівы –
Уся Беларусь ад краю ў край